

Zeno.

ZATERDAG 15/02/2025 DeMorgen.

Pierre Kompany over ons migratiebeleid,
de oorlog in Congo en zijn zoon

**'Dat enorme
zelfvertrouwen
heeft Vincent
van zijn ouders'**

© EVA BEELDSAET

Noël Slangen 'De meerwaardetaks is dynamiet' **04** / **Vaarwel, Moskou** Correspondente Iris de Graaf moest halsoverkop weg **08** / **Gevaarlijk spel** De Brusselse PS **12** / **Berlinde De Bruyckere** Rauwer dan vroeger **14** / **Tussen waan en zin** Brenda Froyen postuum **28**

'Europa spuugt op de Congolezen'

'De wereld dreigt iets te creëren dat niet in de Congolese ziel zit: haat.' Een gesprek met parlementslid Pierre Kompany (77) over oorlog in zijn geboorteland, het Belgische migratiebeleid en zijn zoon Vincent. 'Zijn enorme zelfvertrouwen heeft hij van ons.'

Tekst JOOST VANDENSANDE / beeld EVA BEEUSAERT

- geboren op 8 september 1947 in Bukavu, Congo
- volgde in Kinshasa een opleiding tot ingenieur
- kwam in 1975 als politiek vluchteling naar Brussel, waar hij zijn studies verderzette
- was van 2006 tot 2012 PS-schepen in Ganshoren
- werd na de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 voor ProGanshoren de eerste zwarte burgemeester van België
- werd na de verkiezingen van vorig jaar parlementslid voor Les Engagés
- gehuwd, met drie kinderen

Pierre Kompany (Les Engagés) is de oudste volksvertegenwoordiger van het Federaal Parlement, maar dat heeft hem er niet van weerhouden de marathonzitting over de regeringsverklaring helemaal uit te zitten. "Ik slaap sowieso nauwelijks, maar veertig uren aaneensluitend debatteren was toch een beproeving", zegt hij terwijl we plaatsnemen in zijn nog kale bureau, in een uit-hoek van het halfrond.

Het parcours van Kompany is even indrukwekkend als dat van zijn zoon Vincent. Op de vlucht voor de dictatuur van Mobutu, vond hij halverwege de jaren 1970 asiel in België als politiek vluchteling. Hij studeerde voor burgerlijk ingenieur en werd op erkende uitvindingsaloms bekroond voor zijn windturbine. Later werd hij de eerste zwarte burgemeester van België (van de Brusselse gemeente Ganshoren), zetelde hij even als voorzitter van het Brussels Parlement en werd hij in juni verkozen, tegelijkertijd met Lydia Mutyebele Ngoi, als het eerste federaal parlementslid van Sub-Saharaanse en Congolese origine.

Hij staat bekend als een bruggenbouwer, maar als het over de oorlog in Oost-Congo gaat, wordt het hem te veel. Sinds de M23-rebellen met steun van duizenden Rwandese militairen de stad Goma hebben ingenomen, gaan we naar een totale escalatie van het conflict en vindt er alweer een humanitaire catastrofe plaats. In Goma alleen al vielen drieduizend doden - onder wie talloze kinderen - honderdduizenden ontheemden, met telkens extreem seksueel geweld en plunderingen.

Terwijl de oorlog, die hoofdzakelijk om mineralen draait, bijna dertig jaar woedt en al meer dan tien miljoen levens heeft geëist, lijkt de wereld nu pas het stilzwijgen te doorbreken. Toch blijven internationale sancties uit, al gaf het Europees Parlement donderdag eindelijk een krachtig signaal door met een grote meerderheid een resolutie te stemmen die steun aan Rwanda stop zegt. Het stemt Kompany hoop-

vol, voor de eerste keer sinds lang. "Al is het nu wachten tot de lidstaten en de Commissie effectief in actie komen, we zijn er nog niet."

De M23-rebellen rukken nu ook op naar Bukavu, uw geboortestad. Ook daar slaat de angst toe. 'We zijn het gewend', liet iemand me daar weten.

"Het is de stad van mijn moeder. Ik heb over de hele Kivu-streek familie wonen, dit conflict raakt me persoonlijk. Net zoals het alle Congolezen in het diepste van hun wezen raakt. Congo is een van de weinige landen ter wereld waar alle mensen zich verenigd voelen. Maar nu riskeren we opnieuw een regionale oorlog, een verhaal zonder einde."

Voorlopig kijkt de hele wereld nog gewoon toe, mijnheer Kompany.

"Nee, de wereldmachten houden altijd één oog op de Congolese mineralen gericht. En allemaal weten ze heel goed dat de mineralen die ze van Rwanda kopen uit Congo komen, aangezien Rwanda simpelweg geen mineralen bezit, maar ze bij ons komt stelen."

"De bodemrijdommen van Congo zijn ook de enige reden waarom de Rwandezen ons al die jaren al binnenvallen. Paul Kagame doet het lijken alsof hij de belangen van de Rwandezen

in Oost-Congo verdedigt. Onzin. Congo bezit zo'n driehonderd etnieën, maar er is er geen enkele die 'Rwanda' heet, en die daar zagezegd 'al eeuwen' thuishoort, zoals hij beweert. Dat zijn leugens in een poging hun aanwezigheid daar te rechtvaardigen.

"De Rwandezen die in Congo leven zijn daar omdat ze in hun eigen land niet met elkaar kunnen samenleven. Alle buurlanden wordt telkens gevraagd hun grenzen open te zetten voor de mensen die Rwanda willen ontvluchten, zoals na de genocide (1994). Maar dat wordt een probleem als ze land beginnen op te eisen, en de landsgrenzen oprekken."

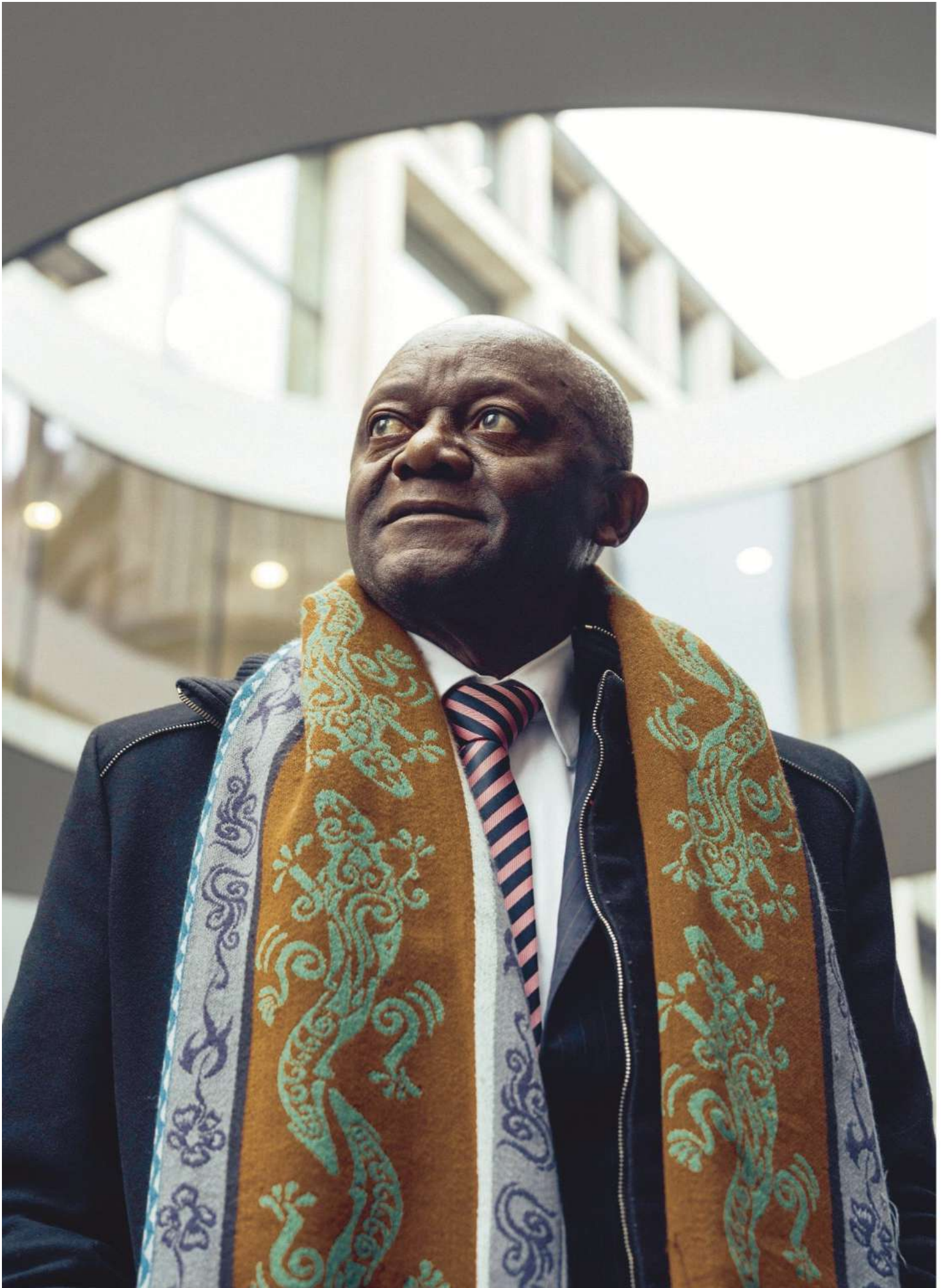
"Wij hebben de Rwandezen in Congo met studiebeurzen laten studeren, waardoor onze eigen kinderen niet naar de universiteiten konden gaan. En na alles wat we voor hen hebben gedaan, hebben ze besloten om Congo te vernietigen. In België wonen ook Congolezen, maar er is niemand onder hen die vindt dat er ook maar één vierkante meter Belgische grond zijn eigendom zou moeten zijn."

Waarom wordt er internationaal niet krachtig tegen Kagame opgetreden? Waarom blijft hij onschendbaar?

"Omdat het Westen dat zo wil. Hij kan ongestoord zijn gang gaan omdat hij door de grootmachten wordt gesteund, en ze hem - heel eenvoudig - nodig hebben voor de exploitatie van de Congolese mineralen. Denkt u dat Kagame daar nog zou zitten, mochten ze hem daarvoor niet nodig hebben?"

"Congo kent een lange geschiedenis van valse vriendschappen. Mobutu, de vorige onderaannemer van het Westen, liet ooit vier van zijn ministers ophangen omdat ze zagezegd een staatsgreep wilden plegen. De hele wereld tekende protest aan, inclusief het Vaticaan. Maar wie werd er enkele maanden nadien op het Vaticaan ontvangen om de zegeningen van de paus te ontvangen, voor hem en al zijn kinderen? Juist, Mobutu. ▶

'ER ZIJN NOG ALTIJD MENSEN DIE DENKEN DAT WE IN KOLONIALE TIJDEN LEVEN, OF ZELFS IN TIJDEN VAN SLAVERNIJ. EN ZE DRAGEN EEN KOSTUUM EN EEN DAS'

"Af en toe vormt België een uitzondering en toont het een menselijk gelaat omdat het geheugen zijn werk doet: het land heeft een historische en morele plicht. Maar alle andere landen hebben geen gedeeld verleden met Congo. Het enige wat hen aan Congo bindt, zijn de rijkdommen."

U hebt met uw partij een resolutie ingediend, waarbij u eist dat de financiële en militaire steun aan Rwanda vanuit Europa onmiddellijk beëindigd wordt.

"Klopt. Die is niet goedgekeurd door het Europees Parlement. Door de vorming van de regering is er federaal wat vertraging, maar de procedures zullen ook hier snel opgestart worden. Het Brussels en Waals Parlement hebben al hun goedkeuring gegeven."

Concreet gaat het over het beruchte akkoord van februari 2024 dat de EU met Rwanda sloot over de aanvoer van kritische mineralen, alsook de militaire steun van 40 miljoen euro.

"De militaire steun voor de Rwandese troepen dient zogenaamd om de vrede te helpen handhaven, tegen de jihadisten in Mozambique. Maar dat is niet meer dan een excuus om de gasinstallaties van Total Energies te bewaken. Het is een akkoord dat door de Fransen werd opgezet, waardoor ze via de Europese Unie alle andere leden hebben betrokken bij zaken die hen niet aangaan. Want als de Fransen met hun leger die jihadisten niet alleen de baas kunnen, dan is dat toch hun probleem?"

"Het is een echt schandaal: waarom moet een klein land als Rwanda *le petit gendarme* van Afrika spelen? En waarom moet Rwanda - officieel - via Europa worden bewapend?"

Zegt u het maar.

"De agenda van Frankrijk komt altijd op hetzelfde neer: ze willen de grondstoffen, en daarvoor moeten ze een geprefereerde partner van Rwanda zijn. Vandaag gebruiken we dus Rwanda, een land bestaande uit drie etnieën (*Hutu, Tutsi en Twa, red.*) die al eeuwen niet met elkaar kunnen samenleven, om in Mozambique de mensen daar te leren wél vredevol met elkaar om te gaan. Onbegrijpelijk."

"Maar vooral het memorandum dat de EU heeft getekend voor de aanlevering van de kritische grondstoffen is wraakroepend, terwijl ze goed genoeg weet dat er geen gram coltan of andere mineralen in Rwanda te vinden zijn. Héél Afrika, van noord tot zuid, van Egypte tot Zuid-Afrika, vraagt zich verontwaardigd af: waar zijn ze daar mee bezig?"

"De EU brengt niet alleen wapens binnen in Rwanda, maar nu laat ze ook officieel de grondstoffen in Congo plunderen. Dat verandert de kijk van een heel continent op Europa, ik hoop dat dat besef hier doordringt. In Afrika wordt de EU als een waardevol orgaan beschouwd dat de spanningen in de wereld kan verlichten, maar blijkbaar heeft ze die weg nu niet gekozen. Als er niet snel iets concreets gebeurt, zal de liefde snel bekoelen."

Het valt alleen te verklaren doordat de strijd voor strategische mineralen op de spits wordt gedreven. Europa heeft ze broodnodig, ook voor de Green Deal, en iedereen, en zeker China, zit ons op de huid.

"China steelt inderdaad ook. De realiteit is dat Europa door deze schaarste aan mineralen niet hetzelfde gezonde verstand gebruikt dat het wél op Oekraïne toepast. Want die overeenkomst over de mineralen met Rwanda is een enorme vergissing, wat zeg ik: een vreselijke stomiteit. Dat is spugen op de Congolezen, dat is spugen op heel Afrika."

"Rwanda is zijn hoofd aan het verliezen met hun oorlog in Oost-Congo, maar we moeten verder kijken: het zijn de mentors van Kagame die we moeten viseren, zij die hem een hand boven het hoofd houden. En dat zijn Europa, de Verenigde Staten, China, noem maar op."

"De Poolse president Andrzej Duda was vorig jaar op bezoek in Kigali; de rode loper werd uitgerold, alles erop en eraan. En daar verklaart de man zijn militaire steun aan Kigali als ze zouden

worden aangevallen. Aangevallen door wie? Hij stelt een onfatsoenlijke daad, door vijandigheden aan te wakkeren."

"En de onvoorwaardelijke steun voor Kagame komt altijd op hetzelfde neer. Hij heeft de sleutel tot de grondstoffen en zegt: 'Als je me steunt, ben je mijn vriend, en dan verkoop ik je de mineralen. En anders krijgt iemand anders ze.'"

De Congolese Nobelprijswinnaar Denis Mukwege noemde het 'humanisme op twee snelheden' toen hij het gebrek aan steun voor Oost-Congo vergeleek met de steun voor Oekraïne. Het leven van een Congolees is nog altijd minder waard dan dat van een witte Europeaan.

"De realiteit is dat we er in Afrika niet in slagen om iedereen duidelijk te maken dat het spel niet meer zoals in het verleden wordt gespeeld. Want er zijn nog altijd mensen die denken dat we in koloniale tijden leven, of zelfs in tijden van slavernij, en ze dragen een kostuum en een das. Het is daar en dan dat de problemen beginnen."

"Daarom ook zie je dat landen radicale houdingen aannemen, zoals in West-Afrika, waar ze de Fransen weg willen. Er groeit een groot anti-westers sentiment. En daardoor maakt Europa ook economische verliezen in Afrika, terwijl het heel anders zou kunnen zijn."

Wat zal de uiteindelijke positie van België zijn? Er is mij verteld dat het een sterk signaal aan Rwanda wil geven, maar niet op eigen houtje, en wel onder de vleugels van de Europese Unie. Ik hoop op meer moed.

"De Belgen hebben zich als enige in het Europees Parlement onthouden bij de stemming van de vernoemde akkoorden. Dat betekent dus dat het als enige land erkent dat de dingen verkeerd zitten. Ik heb vertrouwen dat ze op dezelfde lijn blijven."

Uw partijgenoot Maxime Prévot kan als minister van Buitenlandse Zaken een cruciale rol spelen.

"Je moet weten dat de heer Prévot een grote kwaliteit heeft, en dat is: luisteren en manieren vinden om mensen nader tot elkaar te

brenghen. Dat heeft hij de voorbije acht maanden bewezen."

Houdt u rekening, Gaza indachtig, met een blijvend immobilisme van de internationale wereld?

"Zonder sancties laten we zien dat we de Afrikanen niet serieus nemen, en maak je de mensen antagonistisch. En zo dreigt de internationale wereld iets te creëren dat niet in de Congolese ziel zit: haat. Wij zijn een vredelievend volk van meer dan 100 miljoen mensen, we kibbelen al eens onder elkaar en maken veel theater, maar als het erop aankomt blijven we altijd samen: wij zijn als land één en ondeelbaar. Alleen zijn de mensen het zat en denken ze: nee, dit kan niet meer, ze moeten weg, voor altijd."

De leider van de M23, Corneille Nangaa, zegt dat hij tot in Kinshasa zal gaan.

"Zijn vader sprak hem onlangs in een video toe, en zei: 'Kom weer bij zinnen, verander van kamp, want de mensen die je nu omringen vermoorden je eigen volk.' Die man doet zich voor als een revolutionair, alsof hij zoals Patrice Lumumba de gevestigde orde wil hervormen. Maar ze hebben gewoon zijn lucratieve goudhandel afgenomen, en om zijn leven en fortuin te behouden is hij met de M23 in zee gegaan."

'VOOR VINCENT EN ZIJN GEZIN IS HET LEVEN BIJ MOMENTEN ZWAAR. GELUKKIG ZIJN ER BIJ BAYERN MÜNCHEN MENSEN DIE WETEN DAT ER ZOIETS BESTAAT ALS FAMILIE'

U blijft president Tshisekedi verdedigen, hoe wel hij zwaar onder vuur ligt, vooral door de zware verliezen van het Congolese leger. Ook politiek raakt hij in eigen land steeds meer geïsoleerd.

"Men verwijt hem dat hij te zwak is, maar de mensen vergissen zich. Hij zegt zelf: 'Ze zien me niet voor vol aan, maar ik zal ze het tegendeel laten zien.' Het klopt dat het leger te zwak is, maar je bouwt in enkele jaren tijd geen leger jaar dat klaar is om oorlog te voeren. Het was jarenlang geïnfiltrerd door Rwandezers, die bewust een verrottingsstrategie hebben toegepast.

"Dat was de schuld van de vorige president, die niks gaf om het land en alles faciliteerde zodat de Rwandezers overal vrij spel kregen, en vooral de controle over het leger. Hij heeft van Congo miljoenen voor hemzelf en de Rwandezers gestolen. Dan vraag je je toch af: waarom hebben alle grote intellectuelen wereldwijd niet gereageerd toen dat onder onze ogen gebeurde?"

"De problemen die we op dit eigenste moment ondervinden zijn begonnen toen Laurent-Désiré Kabila in 1997 met de Rwandezers aan zijn zijde Kinshasa veroverde. Hij kende hen mijnconcessies toe, maar zodra hij aan de macht was, werd hij een echte patriot. Al de bezittingen moesten terug naar Congo."

'Na alles wat Congo voor de Rwandezers heeft gedaan, hebben ze nu bestolen om Congo te vernietigen.'

Dat kostte hem zijn leven.

"En in allerijl brachten ze iemand aan de macht die zijn zoon zou zijn. Maar er is helemaal geen verwantschap, dat kunnen Kabila's echte kinderen met een DNA-test bewijzen, maar ze zwijgen, want ze riskeren anders vermoord te worden. En nu overweegt Europa opnieuw met die man, die niet de zoon is van de echte Kabila, te praten?"

U bedoelt Joseph Kabila, maar weigert hem bij naam te noemen.

(onverstaanbaar) "Daarom pleit ik voor de huidige president. Ik merk dat hij het land aan heropbouwen is. In de Europese kranten is er nauwelijks goede publiciteit te vinden over Congo. Het gaat altijd over het verduisteren van overheidsgeld, terwijl er ook veel mensen zijn die vechten om orde op zaken te stellen. Van Tshisekedi zullen de Congolezen ooit zeggen: 'Il a réveillés les démons.' Hij heeft iedereen wakker geschud en op het gevaar gewezen dat Congo van buitenaf helemaal aan het opeten was."

De spanningen lopen hoog op. Tshisekedi vergeleek Kagame met Hitler, en zei: 'Ik beloof dat hij ook als Hitler zal eindigen.'

"En Tshisekedi heeft geen ongelijk als hij dat zegt. Hoe kun je nog gewoon je leven leiden, als je weet dat door jouw toedoen net over de grens het bloed van miljoenen mensen vloeit? En zijn enige reactie is om nóg meer soldaten te sturen, die als vraatzuchtige beesten tekeergegaan en snel weer verdwijnen, om te vermijden dat iedereen weet dat ze uit Rwanda komen.

(wordt kwaad) "Heb je gezien hoe ze in Goma hele families hebben vermoord? Ben je dan nog wel een mens, vraag ik me af. En de rebellen gebruiken al decennialang verkrachting als oorlogsmethode. Kun je je voorstellen dat mensen je huis binnenvallen en een moeder en haar dochter verkrachten, in het bijzijn van de rest van de familie?"

"En toch zijn er landen die hem blijven steunen omdat daardoor hun multinationals kunnen blijven profiteren van de grondstoffen die Rwanda uit Congo ontvreemdt."

Rwanda is een aantrekkingspool geworden voor multinationals. Volkswagens bouwde een fabriek in Kigali, ook Qatar Airways en BioNTech, dat er vaccins maakt, hebben er een vestiging, enzovoort.

"Ze zeggen dat Kigali mooi is, maar niemand betreedt die mooie gebouwen om te zien welke manier van samenleven ze de mensen er opdringen. Kagame heeft absoluut geld uit het Westen nodig. Maar op een gegeven moment zal de leugen ophouden te bestaan, en zal het Westen zich realiseren dat ze genoeg voor hem hebben gedaan, en dat het al heel lang tijd is om te veranderen. Miljoenen Congolezen zijn al vermoord en de hele tijd heeft het Westen gezweven."

Wat is internationale solidariteit nog waard als Donald Trump van de ene dag op de andere ontwikkelingsagentschap USAID opdoekt? (lacht) "Trump beslist alleen voor de Verenigde Staten."

U licht, maar ook Georges-Louis Bouchez (MR) ziet het nut er niet meer van in om geld aan ontwikkelings samenwerking te geven.

"Ik denk niet dat hij Trump zal kopiëren. Het is ieders recht te zeggen dat het de moeite niet waard is, maar dan vergissen ze zich. De realiteit is dat die samenwerking van levensbelang is als België als land met zijn twee benen in de wereld wil blijven staan."

Een ongemakkelijke waarheid: 'Visit Rwanda', ter promotie van het toerisme in Rwanda, is een van de sponsors van Bayern München, de club van uw zoon Vincent.

"Dat is onaangenaam, dat moet ik toegeven. Maar het toont de realiteit: niemand stelt zo'n sponsordeal in vraag, niemand weet wat er écht gaande is in Oost-Congo. De Congolese minister van Buitenlandse Zaken heeft de drie voetbalclubs met zo'n overeenkomst - PSG, Arsenal en Bayern München - erop aangesproken, en ge-

'WE ZULLEN NIET EVOLUEREN NAAR AMERIKAANSE TOESTANDEN, WAAR MENSEN GEBOEID WORDEN OPGEPAKT. HET MIGRATIEBELEID ZAL IN BELGIË NIET ONTSPOREN'

zegd dat ze door die sponsordeal mee verantwoordelijk zijn voor de oorlog in Oost-Congo en alle ellende die eraan verbonden is.

"Ik heb gezien dat PSG recent zonder 'Visit Rwanda' op hun truitjes heeft gespeeld. En bij een petitie die rondgaat bij hun supporters, zijn er al 70.000 handtekeningen verzameld om de sponsordeal op te zeggen. Ook Arsenal en Bayern München stellen zichzelf in vraag, heb ik vernomen."

Hebt u er ook met uw zoon over gesproken?

"Over Vincent, en hoe hij daarvoor denkt, mag ik niet praten. Ook hijzelf kan er zich niet openlijk over uitlaten, het is iets wat in handen van de club ligt. Hij mag uiteraard wel spreken over hoe het lot van de mensen hem raakt, want zijn grootmoeder is van de streek.

"Nu, Vincent en ik hebben het de laatste weken niet over de situatie in Oost-Congo gehad, maar we hebben er vroeger veel over gepraat. Aan tafel bij ons thuis schuwden we nooit de grote onderwerpen."

Als speler las hij boeken over het Israëlisch-Palestijns conflict.

"Vincent is heel belezen, hij kent de problemen in de wereld. In Congo heeft hij destijds ook met SOS Kinderdorp gewerkt. Kijk, we zijn allemaal aangedaan door wat er in Oost-Congo gebeurt. Alleen: je mag niet de hele tijd huilen. Want als je dat doet, verzwak je jezelf. Je moet nuchter blijven en zeggen: dit mag niet meer gebeuren. Alleen blijft het in Congo wel gebeuren.

"Maar los daarvan, om op een ander onderwerp over te schakelen, stelt hij het heel goed. Bayern München staat ruim aan de leiding, met prachtig voetbal. Hij werkt wel veel. Héél veel."

Dat deed hij bij Anderlecht ook al, van 's morgens vroeg tot diep in de nacht.

"Het is een familie-erfenis. Mijn vader werkte ook heel veel, zijn moeder en ik ook. Ik ga regelmatig naar München, ik verheug me telkens om mijn drie kleinkinderen te zien. In Manchester ging ik ze zelfs naar school brengen, en dan kwam ik soms Wayne Rooney tegen, als hij zijn kinderen afzette. Zelfs wereldsterren leiden een gewoon leven."

Toen er in het begin veel vragen over zijn aanstelling werden gesteld, zei hij tijdens een persconferentie: 'Stop je met in jezelf te geloven, omdat anderen dat doen? Ik was de zoon van een politiek vluchteling, en had 0,0 procent kans om ooit in Engeland te slagen.'

"Hij is altijd in zichzelf blijven geloven, dat klopt. Waar dat enorme zelfvertrouwen vandaan komt? Van zijn ouders, we hebben die kracht proberen door te geven. Zijn moeder was een echte Ardense, een onverzettelijke syndicalist ook, die zich niet van haar stuk liet brengen. Er zijn nog altijd mensen die me komen bedanken voor hoe ze voor hun rechten is opgekomen."

Uw zoon zoekt de perfectie in zijn job, zei hij onlangs. Een mens kan ook te veel ambitie hebben.

'HEB JE GEZIEN HOE ZE IN GOMA HELE FAMILIES HEBBEN VERMOORD? BEN JE DAN NOG WEL EEN MENS, VRAAG IK ME AF'

"Je probeert je werk zo goed mogelijk te doen, zo moet je zijn uitspraak zien. Maar hij bewijst nu het tegendeel van wat de mensen vooraf van hem dachten. Wat hij al gerealiseerd heeft, doen weinig mensen hem na. In Burnley won hij de Championship, met verwelend voetbal en spelers die eigenlijk nog *gamins* waren. En ze groeien allemaal door. Vincent geeft veel kansen aan mensen, ook dat is een kwaliteit."

Uw vrouw zou ooit tegen Vincent gezegd hebben: 'Het is niet erg om soms zwak te zijn, je hoeft niet altijd de sterkste en de beste te willen zijn.'

"Zijn moeder was redelijker en als vakbondsvertegenwoordiger had ze een filosofie die de mensen altijd naar zijn waarden terugbrengt, naar zijn gevoelens."

Was u dan strenger?

"Nee. We waren dezelfde, en toch anders. Soms waren we streng, maar we hebben onze kinderen nooit geslagen.

"Voor Vincent en zijn gezin is het leven bij momenten zwaar. Want als je in zo'n omgeving werkt, kijkt men alleen naar de resultaten. Gelukkig zijn er bij Bayern München mensen die weten dat familie bestaat. En hij probeert ook veel van thuis te werken, daar waakt hij over. Mijn sterkte, en die van mijn kinderen, is dat ik me aan alle omstandigheden kan aanpassen."

Heeft hij de ontgoocheling dat hij niet langer bij Anderlecht heeft kunnen werken achter zich gelaten? Ook daar had hij een droom voor ogen, en het voelde alsof die hem werd ontnomen.

"In het voetbal kun je niet lang ontgoocheld blijven, anders kun je er onmogelijk in functioneren. Vincent wilde iets doen voor Anderlecht, voor de Brusselse jongeren, voor België - daar valt niet over te twijfelen.

"Uiteindelijk was het een geluk bij een ongeluk: door zijn parcours bij Burnley kwam Bayern München aankloppen. Wist u dat de trainer van Bayern München niet door één persoon wordt aangesteld, maar door een hele raad van ex-spelers, mensen die de Wereldbeker en Eurocup hebben gewonnen? Hij is heel zorgvuldig gescreend, en kreeg zijn job door zijn verdiensten."

Er werd me ooit verteld dat zijn projecten, zoals BX Brussels, om via het voetbal Brusselse jongeren kansen te geven, ook zijn ingegeven door een soort schuldgevoel, omdat hij, als kind van de Brusselse Noordwijk, het wel heeft gemaakt terwijl veel lotgenoten dat geluk niet hebben gekend.

"Ik denk niet dat hij zich schuldig voelt. Het enige waar Vincent van droomt is om iedereen te zien slagen. En zelfs los daarvan: Vincent zal altijd aan je zijde blijven. Als ik kijk naar een match van Bayern München, zie ik drie Brusselse jongens naast hem staan als zijn assistenten - Floribert Ngalula, Rodyse Muniinge en Bram Geers. Dat doet me ongelooflijk veel plezier. Floribert en Rodyse kent hij al van toen hij klein was, ze zijn als broers voor hem, Rodyse woonde zelfs bij ons in. Ze hebben er ook het talent voor, laat dat duidelijk zijn."

Hoe voelt het voor u dat uw partij deel uitmaakt van de regering met het strengste migratiebeleid ooit? Maakt u zich geen zorgen over het mededogen en solidariteit voor de zwaksten in de samenleving?

"Ik heb als vluchteling ooit het bevel gekregen om België te verlaten, ik kreeg mijn papieren niet geregeld. En ik heb 's nachts als taxichauffeur gewerkt, dat was de enige job die te combineren was met mijn studie overdag, want er moest ook geld binnenkomen voor mijn gezin. Ik begrijp dus heel goed wat u bedoelt.

"Maar er is een verschil tussen wat er gezegd wordt en wat er wordt uitgevoerd. We zullen niet naar Amerikaanse toestanden evolueren, waar mensen geboeid worden opgepakt. En ik blijf ervan overtuigd dat mede door Maxime Prévot het beleid niet zal ontsporen. Naar mijn gevoel is er genoeg humanisme in deze regering."